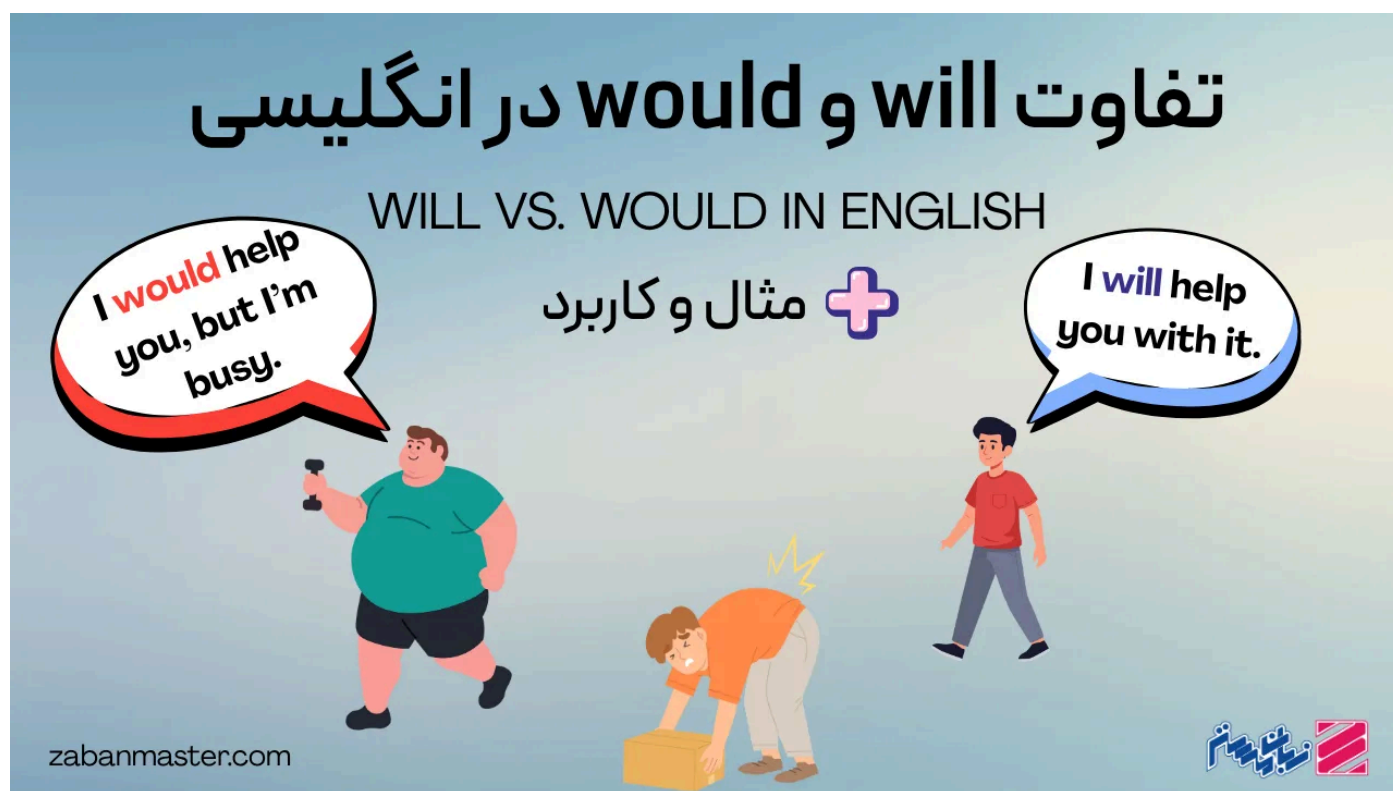

شما در حال مطالعه نسخه آفلاین یکی از مقالات «زبان مستر» هستید. لطفاً توجه داشته باشید که در این نسخه، برخی امکانات تعاملی مانند پخش صوت، ویدیو و تمرین‌های هوش مصنوعی در دسترس نیستند. برای مشاهده نسخه کامل و آنلاین مقاله، همراه با امکانات آموزشی و تجربه کاربری بهتر، [اینجا کلیک کنید](#).

تفاوت will و would در انگلیسی + مثال و کاربرد

ارسال شده توسط مصطفی ساهری | مقالات زبان انگلیسی | ۱۴۰۵/۰۲/۲۶ | ۱۲۲ بازدید

تفاوت will و would در انگلیسی

WILL VS. WOULD IN ENGLISH

مثال و کاربرد +

I would help you, but I'm busy.

I will help you with it.

zabanmaster.com

will و would در انگلیسی هر دو فعل کمکی هستند، اما کاربردشان کاملاً یکی نیست. will بیشتر برای آینده، تصمیم، قول و پیش‌بینی استفاده می‌شود؛ اما would معمولاً برای موقعیت‌های فرضی، درخواست مودبانه، شرطی‌ها و گذشته‌ی will به کار می‌رود. در این بخش از آموزش زبان انگلیسی زبان مستر تفاوت will و would را با مثال‌های واقعی و کاربردی یاد می‌گیریم تا بدانید در مکالمه و نوشتار دقیقاً کدام را باید استفاده کنید.

موضوعات این مقاله

۱ تفاوت will و would در یک نگاه

۲ will و would چه نوع فعلی هستند؟

۳ معنی will در انگلیسی چیست؟

۴ معنی would در انگلیسی چیست؟

۵ would گذشته چه فعلی است؟

۶ ساختار جمله با will و would

۷ تفاوت will و would از نظر قطعیت

۸ تفاوت will و would در درخواست کردن

۹ تفاوت will و would در آینده

۱۰ تفاوت will و would در جملات شرطی

۱۱ فرق would و could در جملات شرطی

۱۲ فرق will و going to

۱۳ تفاوت want و will

۱۴ تفاوت would و used to

۱۵ عبارتهای رایج با would

۱۶ مثالهای واقعی از تفاوت will و would

۱۷ جمع بندی

۱۸ سوالات متداول

تفاوت will و would در یک نگاه

برای فهم ساده‌تر، اول باید بدانیم که **will** و **would** هر دو از افعال کمکی مدال هستند. یعنی بعد از آن‌ها فعل اصلی به شکل ساده می‌آید و به فعل اصلی معنی اضافه می‌کنند.

به طور کلی: **will** بیشتر برای آینده، تصمیم، قول، پیش‌بینی و تمایل واقعی استفاده می‌شود. مثال:

I **will** call you tonight.

امشب بهت زنگ می‌زنم.

اما **would** بیشتر برای موقعیت‌های فرضی، درخواست مودبانه، شرطی‌ها، آینده در گذشته و گذشته‌ی **will** به کار می‌رود. مثلا:

I **would** call you, but I don't have your number.

شماره‌ات رو ندارم، (وگرنه) بهت زنگ می‌زدم.

پس تفاوت اصلی این است:

will معمولا واقعی‌تر، مستقیم‌تر و قطعی‌تر است.

would معمولا فرضی‌تر، مودبانه‌تر و نرم‌تر است.

will و would چه نوع فعلی هستند؟

will و **would** هر دو **modal verb** هستند. افعال مدال در انگلیسی بعد از خودشان فعل ساده می‌گیرند. یعنی نباید بعد از آن‌ها از **to** یا شکل گذشته فعل استفاده کنیم. ساختار درست به این صورت است:

Subject (فاعل) + **will / would** + base verb (حالت ساده فعل)

به مثال‌های زیر توجه کنید:

She **will help** us.

او به ما کمک خواهد کرد.

She **would help** us if she could.

اگر می‌توانست، به ما کمک می‌کرد.

یکی از اشتباهات رایج این است که مثلاً بگویید “I would to help you”.

معنی will در انگلیسی چیست؟

کلمه **will** همیشه فقط به معنی «خواهم» نیست. در فارسی معمولاً آن را با آینده ترجمه می‌کنیم، اما در انگلیسی کاربردهای بیشتری دارد.

will برای آینده

وقتی درباره اتفاقی در آینده صحبت می‌کنیم، می‌توانیم از **will** استفاده کنیم.

I **will see** you tomorrow.

فردا می‌بینمت.

The meeting **will start** at ۹.

جلسه ساعت ۹ شروع می‌شود.

will برای تصمیم لحظه‌ای

وقتی همان لحظه تصمیم می‌گیریم کاری انجام دهیم، معمولا از **will** استفاده می‌کنیم.

I'll answer the phone.

من تلفن را جواب می‌دهم.

I'll have a coffee, please.

یک قهوه می‌خورم / یک قهوه می‌خواهم، لطفا.

در اینجا شخص از قبل برنامه‌ریزی نکرده، بلکه همان لحظه تصمیم گرفته است.

will برای قول دادن

یکی از کاربردهای مهم **will** قول دادن است.

I'll never forget this.

این را هیچ وقت فراموش نمی‌کنم.

Don't worry. I'll be there on time.

نگران نباش. به موقع آنجا خواهم بود.

will برای پیش‌بینی

وقتی فکر می‌کنیم چیزی در آینده اتفاق می‌افتد، می‌توانیم از **will** استفاده کنیم.

I think she'll love this gift.

فکر می‌کنم از این هدیه خوشش می‌آید.

It'll probably rain later.

احتمالا بعدا باران می‌بارد.

will برای پیشنهاد کمک

در مکالمه روزمره، **will** می‌تواند برای پیشنهاد کمک هم استفاده شود.

I'll carry that for you.

من آن را برایت حمل می‌کنم.

I'll help you with your homework.

در انجام تکالیف کمکت می‌کنم.

will برای تمایل یا حاضر بودن به انجام کاری

گاهی **will** نشان می‌دهد کسی حاضر است کاری انجام دهد یا نه.

He won't talk to me.

او حاضر نیست با من حرف بزند.

She'll listen if you explain it calmly.

اگر آرام برایش توضیح بدهی، گوش می دهد.

در این نوع جمله ها، **won't** فقط آینده منفی نیست؛ گاهی یعنی «حاضر نیست».

معنی would در انگلیسی چیست؟

کلمه **would** یکی از پرکاربردترین کلمات انگلیسی است و یک معنی ثابت ندارد. بسته به جمله، می تواند معنی های مختلفی بدهد. به عنوان مثال:

- می کردم
- می شد
- ممکن بود
- مایل بودم
- قرار بود
- لطفا می شود
- اگر... می کردم

مثلا:

I would help you if I had time.

اگر وقت داشتم، کمکت می کردم.

Would you open the window, please?

ممکن است پنجره را باز کنید؟

I'd like a glass of water.

یک لیوان آب می‌خواهم / میل دارم.

بیشتر بخوانید: گرامر و کاربرد **used to** در انگلیسی

would گذشته چه فعلی است؟

از نظر گرامری، **would** شکل گذشته‌ی **will** است. اما این به این معنی نیست که **would** همیشه فقط برای گذشته استفاده می‌شود. یکی از جاهایی که **would** واقعاً گذشته‌ی **will** است، **نقل قول غیرمستقیم** است.

جمله مستقیم:

She said, "I will call you."

او گفت: «بهت زنگ می‌زنم.»

جمله غیرمستقیم:

She said she would call me.

او گفت که به من زنگ می‌زند / خواهد زد.

در اینجا **will** در جمله مستقیم، در جمله غیرمستقیم به **would** تبدیل شده است.

مثال دیگر:

He said he **would help** us.

او گفت که به ما کمک می کند.

اما در جمله زیر، would فقط گذشته ی will نیست؛ بلکه یک موقعیت فرضی را نشان می دهد:

I **would buy** this car if I had enough money.

اگر پول کافی داشتم، این ماشین را می خریدم.

بیشتر بخوانید: آموزش گرامر گذشته ساده در انگلیسی

ساختار جمله با will و would

ساختار کلی جمله با will و would ساده است.

جمله مثبت با will

Subject (فاعل) + will + verb (فعل)

I **will call** you later.

بعدا بهت زنگ می زنم.

They **will arrive** soon.

آنها به زودی می رسند.

جمله مثبت با would

Subject (فاعل) + would + verb (فعل)

I **would love** to come.

خیلی دوست دارم بیایم.

She **would be** perfect for this job.

او برای این شغل عالی می بود / عالی است.

جمله منفی با will

شکل منفی will می شود:

will not = won't

I **won't forget** your help.

کمکت را فراموش نمی کنم.

He **won't answer** his phone.

او تلفنش را جواب نمی دهد / حاضر نیست جواب بدهد.

جمله منفی با would

شکل منفی would می شود:

would not = wouldn't

I **wouldn't do** that if I were you.

اگر جای تو بودم، آن کار را نمی‌کردم.

She **wouldn't tell** me the truth.

او حاضر نشد حقیقت را به من بگوید.

جمله سوالی با will

برای سوالی کردن، **will** را اول جمله می‌آوریم.

Will you be home tonight?

امشب خانه هستی؟

Will they join us for dinner?

آنها برای شام به ما ملحق می‌شوند؟

جمله سوالی با would

برای سوالی کردن با **would** هم آن را اول جمله می‌آوریم.

Would you help me with this?

می‌شود در این مورد کمکم کنی؟

Would you like some tea?

کمی چای میل دارید؟

بیشتر بخوانید: گرامر tag questions در انگلیسی

تفاوت will و would از نظر قطعیت

یکی از مهم‌ترین تفاوت‌های will و would در میزان قطعیت جمله است. will معمولاً قطعی‌تر و مستقیم‌تر است.

I will help you.

کمکت می‌کنم.

یعنی گوینده واقعاً قصد دارد کمک کند. اما would معمولاً فرضی‌تر یا مشروط‌تر است.

I would help you, but I'm really busy.

(اگر می‌شد) کمکت می‌کردم، اما واقعا سرم شلوغ است.

در جمله دوم، کمک کردن واقعی نیست؛ فقط در حالت فرضی یا در شرایط دیگر ممکن بود اتفاق بیفتد. به بقیه مثال‌ها توجه کنید:

That will be expensive.

آن گران خواهد بود.

That **would be** expensive.

آن احتمالاً گران تمام می‌شود / اگر انجامش بدهیم گران می‌شود.

جمله اول قطعی‌تر است. جمله دوم نرم‌تر و فرضی‌تر است.

تفاوت will و would در درخواست کردن

درخواست با **will** معمولاً مستقیم‌تر است.

Will you close the door?

در را می‌بندی؟

این جمله از نظر گرامری درست است، اما ممکن است کمی مستقیم به نظر برسد. درخواست با **would** مودبانه‌تر و نرم‌تر است.

Would you close the door, please?

ممکن است لطفاً در را ببندید؟

طبیعی‌تر و مودبانه‌تر:

Would you mind closing the door?

ممکن است در را ببندید؟

به این مثال‌های کاربردی توجه کنید:

Will you send me the file?

فایل را برایم می فرستی؟

Would you send me the file, please?

ممکن است فایل را برایم بفرستید لطفا؟

Would you mind sending me the file?

امکانش هست فایل را برایم بفرستید؟

در محیط کاری، ایمیل رسمی یا صحبت با غریبه‌ها، معمولا **would** انتخاب بهتری است.

بیشتر بخوانید: آموزش مصاحبه کاری به انگلیسی

تفاوت will و would در آینده

هر دو می‌توانند به آینده ربط داشته باشند، اما کاربردشان یکی نیست. **will** برای آینده واقعی و مستقیم استفاده می‌شود.

I will call you tomorrow.

فردا بهت زنگ می‌زنم.

اما **would** معمولا آینده را از نگاه گذشته یا در یک موقعیت فرضی نشان می‌دهد.

He said he **would call** me tomorrow.

او گفت که فردا به من زنگ می‌زند.

اینجا would به خاطر نقل قول غیرمستقیم (و این موضوع که زمان‌ها در نقل قول غیرمستقیم در انگلیسی باید یک بار به گذشته برگردد) آمده است. حال به این مثال فرضی توجه کنید:

I **would call** you tomorrow, but I'll **be** on a flight.

فردا بهت زنگ می‌زدم، اما در پرواز هستم.

اینجا would یعنی «اگر شرایط اجازه می‌داد، زنگ می‌زدم».

بیشتر بخوانید: آموزش گرامر نقل قول در انگلیسی

تفاوت will و would در جملات شرطی

یکی از مهم‌ترین بخش‌های تفاوت will و would مربوط به جملات شرطی است.

will در شرطی نوع اول

در شرطی نوع اول، درباره یک موقعیت واقعی یا محتمل در آینده صحبت می‌کنیم. ساختار آن به این صورت است:

If + present simple (حال ساده), will + verb (فعل)

و اما مثال‌ها:

If it rains, we **will stay** home.

اگر باران بیارد، خانه می مانیم.

If I **finish** work early, I'll **call** you.

اگر کارم را زود تمام کنم، بهت زنگ می زنم.

اینجا احتمال اتفاق افتادن وجود دارد.

would در شرطی نوع دوم

در شرطی نوع دوم، درباره موقعیت فرضی یا غیرواقعی در حال یا آینده صحبت می کنیم. ساختار آن:

If + past simple (گذشته ساده), would + verb (فعل)

به این مثال ها توجه کنید:

If I **had** more money, I **would travel** more.

اگر پول بیشتری داشتم، بیشتر سفر می کردم.

If she **knew** the truth, she **would be** angry.

اگر حقیقت را می دانست، عصبانی می شد.

اینجا جمله واقعی نیست؛ فقط یک فرض است.

would have در شرطی نوع سوم

در شرطی نوع سوم، درباره گذشته‌ای صحبت می‌کنیم که اتفاق نیفتاده است. ساختار:

If + past perfect (گذشته کامل), would have + past participle (حالت سوم فعل)

مثال‌ها:

If I had known, I would have called you.

اگر می‌دانستم، بهت زنگ می‌زدم.

If we had left earlier, we would have arrived on time.

اگر زودتر راه افتاده بودیم، به موقع می‌رسیدیم.

اینجا درباره چیزی صحبت می‌کنیم که در گذشته دیگر قابل تغییر نیست.

بیشتر بخوانید: آموزش گرامر جملات شرطی در انگلیسی

فرق would و could در جملات شرطی

در جملات شرطی، خیلی‌ها would و could را با هم اشتباه می‌گیرند. **would** نتیجه‌ی فرضی را نشان می‌دهد. **could** توانایی یا امکان انجام کاری را نشان می‌دهد. به این مثال توجه کنید:

If I had more time, I would travel more.

اگر وقت بیشتری داشتم، بیشتر سفر می‌کردم.

یعنی نتیجه این بود که بیشتر سفر می‌کردم. اما:

If I **had** more time, I **could** travel more.

اگر وقت بیشتری داشتم، می‌توانستم بیشتر سفر کنم.

یعنی امکان یا توانایی سفر کردن را داشتم. به مثال دیگری نگاه کنید:

If she **spoke** English better, she **would** get the job.

اگر انگلیسی را بهتر صحبت می‌کرد، آن شغل را می‌گرفت.

If she **spoke** English better, she **could** get the job.

اگر انگلیسی را بهتر صحبت می‌کرد، می‌توانست آن شغل را بگیرد.

جمله با **would** قطعی‌تر به نتیجه اشاره می‌کند. جمله با **could** بیشتر روی امکان تاکید دارد.

بیشتر بخوانید: آموزش گرامر **can** و **could** در انگلیسی

فرق **going to** و **will**

عبارت **will** و **going to** هر دو می‌توانند درباره آینده استفاده شوند، اما تفاوت مهمی دارند. **will** بیشتر برای تصمیم لحظه‌ای، قول، پیشنهاد و پیش‌بینی کلی استفاده می‌شود. **going to** بیشتر برای برنامه قبلی یا پیش‌بینی بر اساس نشانه‌های واضح استفاده می‌شود.

I'll call him now.

الان بهش زنگ می‌زنم.

این یک تصمیم لحظه‌ای است.

I'm **going to** call him after work.

بعد از کار می‌خواهم به او زنگ بزنم.

اینجا از قبل برنامه‌ریزی شده است. به این مثال برای پیش‌بینی دقت کنید:

I think it **will** rain tomorrow.

فکر می‌کنم فردا باران بیارد.

اما:

Look at those clouds. It's **going to** rain.

به آن ابرها نگاه کن. قرار است باران بیارد.

در جمله دوم، نشانه واضحی وجود دارد: ابرها.

بیشتر بخوانید: آموزش ساختار و تفاوت will و going to

تفاوت will و want

will و **want** کاملاً متفاوت‌اند، اما چون هر دو گاهی در فارسی با «می‌خواهم» یا «خواهم» ترجمه می‌شوند، ممکن است زبان‌آموز را گیج کنند. **want** یعنی خواستن یا میل داشتن.

I **want to** help you.

می‌خواهم کمکت کنم.

اما **will** یعنی انجام دادن کاری در آینده، تصمیم، قول یا تمایل واقعی.

I will help you.

کمکت می‌کنم.

تفاوت ساده:

I want to call her.

می‌خواهم به او زنگ بزنم.

I will call her.

به او زنگ می‌زنم.

در جمله اول فقط میل یا قصد وجود دارد. در جمله دوم، گوینده انجام آن کار را اعلام می‌کند.

تفاوت **would** و **used to**

یکی از کاربردهای مهم **would** صحبت درباره عادت‌های گذشته است. اما **would** همیشه جای **used to** را نمی‌گیرد. **used to** هم برای عادت‌های گذشته و هم برای وضعیت‌های گذشته استفاده می‌شود. مثال:

I used to live in Istanbul.

قبلا در استانبول زندگی می‌کردم.

اینجا درباره یک وضعیت در گذشته صحبت می‌کنیم. اما نمی‌توانیم برای این معنی بگوییم:

I **would live** in Istanbul.

برای معنی «قبلا در استانبول زندگی می‌کردم» طبیعی نیست.

ولی برای کارهای تکراری در گذشته، **would** طبیعی است.

When I was a child, I **would visit** my grandparents every weekend.

وقتی بچه بودم، هر آخر هفته به دیدن پدر بزرگ و مادر بزرگم می‌رفتم.

Every summer, we **would stay** at my uncle's house.

هر تابستان در خانه عمویم می‌ماندیم.

used to برای عادت و وضعیت گذشته استفاده می‌شود. **would** فقط برای کارهای تکراری گذشته مناسب است، نه وضعیت‌ها.

عبارت‌های رایج با **would**

کاربرد **would like**

would like شکل مودبانه‌تر **want** است.

I **want** a coffee.

قهوه می‌خواهم.

این جمله درست است، اما مستقیم است.

I'd like a coffee, please.

یک قهوه می‌خواهم، لطفا.

این جمله مودبانه‌تر و طبیعی‌تر است. به این مثال هم توجه کنید:

I'd like to ask you a question.

مایلم یک سوال از شما بپرسم.

Would you like something to drink?

چیزی برای نوشیدن میل دارید؟

would rather

would rather یعنی ترجیح دادن.

I'd rather stay home tonight.

ترجیح می‌دهم امشب خانه بمانم.

I'd rather not talk about it.

ترجیح می‌دهم درباره‌اش صحبت نکنم.

این مثال‌ها را مقایسه کنید:

I'd like to go out tonight.

دوست دارم امشب بیرون بروم.

I'd rather stay home tonight.

ترجیح می‌دهم امشب خانه بمانم.

would you mind

این ساختار برای درخواست مودبانه استفاده می‌شود.

Would you mind opening the window?

ممکن است پنجره را باز کنید؟

Would you mind waiting a few minutes?

ممکن است چند دقیقه صبر کنید؟

نکته مهم: بعد از **would you mind** معمولا فعل با **ing** می‌آید. جمله «Would you mind help me?» غلط است و به جای آن باید این جمله را به کار برد:

Would you mind helping me?

ممکن است کمکم کنید؟

بیشتر بخوانید: آموزش جملات کاربردی انگلیسی

مثال‌های واقعی از تفاوت will و would

I'll text you when I get there.

وقتی رسیدم بهت پیام می‌دهم.

I would text you, but my phone is dead.

بهت پیام می‌دادم، اما شارژ گوشی‌ام تمام شده.

I'll help you move on Saturday.

شنبه برای اسباب‌کشی کمکت می‌کنم.

I would help you move, but I'm out of town.

برای اسباب‌کشی کمکت می‌کردم، اما شهر نیستم.

She'll understand.

او درک می‌کند.

She would understand if you explained it to her.

اگر برایش توضیح می‌دادی، درک می‌کرد.

This will take about an hour.

این حدود یک ساعت طول می‌کشد.

This would take about an hour if we did it properly.

اگر درست انجامش بدهیم، حدود یک ساعت طول می‌کشد.

I won't forget this.

این را فراموش نمی‌کنم.

I wouldn't forget something like that.

چیزی مثل آن را فراموش نمی‌کردم.

جمع بندی

will و **would** هر دو فعل کمکی مدال هستند، اما کاربرد یکسانی ندارند. **will** بیشتر برای آینده واقعی، تصمیم، قول، پیش‌بینی و تمایل استفاده می‌شود؛ در حالی که **would** بیشتر برای موقعیت‌های فرضی، درخواست مودبانه، جملات شرطی، نقل قول غیرمستقیم و عادت‌های گذشته به کار می‌رود. برای انتخاب درست بین این دو، همیشه به این سوال جواب بدهید: جمله من واقعی و قطعی است یا فرضی، مودبانه و مشروط؟

سوالات متداول

آیا would گذشته will است؟

بله. **would** از نظر ساختاری گذشته ی **will** است، اما همیشه معنی گذشته نمی دهد. در شرطی ها، درخواست مؤدبانه و موقعیت های فرضی هم استفاده می شود.

بعد از would فعل به چه صورت می آید؟

بعد از **would** فعل اصلی همیشه به شکل ساده می آید.
I would help you
نه: **I would to help you**

تفاوت will و would چیست؟

will برای آینده واقعی، تصمیم، قول و پیش بینی استفاده می شود.
would بیشتر برای موقعیت فرضی، درخواست مؤدبانه، شرطی ها و نقل قول غیرمستقیم به کار می رود.

تفاوت will و would در شرطی چیست؟

در شرطی نوع اول از **will** استفاده می کنیم:
If I have time, I will call you
در شرطی نوع دوم و سوم از **would** استفاده می کنیم:
If I had time, I would call you

فرق will و going to چیست؟

will بیشتر برای تصمیم لحظه‌ای، قول و پیش‌بینی کلی است.
going to برای برنامه قبلی یا پیش‌بینی بر اساس نشانه‌های واضح استفاده می‌شود.